

Едуард Дајч

СЕДМОРИЦА
(ВОЈСКОВОЂА)
ПРОТИВ ТЕБЕ

друга трагедија тебанске тетралогије



Рођен у Београду 16. маја 1948. Све школе (са Медицинским факултетом дипл. 1972) окончао у Београду. Радио непуну деценију као лекар (спец. анестезиологије и реанимације). Нема значајних открића у практичној медицини.

Написао своје епопеје (*Херојски хаксабиблон* и *Херојски додекабиблон*) и превео Хомерову *Одисеју*. Превео и реконструисао Еврипидову трагедију *Ијсийила*. Створио више сатирских драма (игара) од којих се једна (*Сонесџина*) изводила у Музеју позоришне уметности Србије. Превео Казнтзакисову *Аскезу – Salvatores dei* и десетак Кавафисових песама. Тренутно пише наставак *Седморице...*, дакле трагедију, којом ће заокружити “Тебанску трилогију”, *Анџиџону на Колхиди*.

Као у у књижевности, и у науци се бави хеленским и хеленистичким периодом, дакле, историјом медицине и природних наука те епохе. Највеће му је дело *Ерзаисџрајџ са Самоса* – антички Харвеј у коме је приказао природњачка учења Анаксимандера, Алкмеона, Хераклита, Емпедоклеса, Анаксагоре, Леукипа, Демокрита као и лекара Хрисипа, Метродора и других. Централна тема је насловни јунак, Еризистрат, проналазач крвотока и највећи антички лекар уз Хипократа.

Члан је председништва културно-просветне заједнице Београда. Члан је и Удружења драмских писаца Србије, научног друштва за историју медицине Србије, Хегеловог друштва, Удружења Грка у Београду “Рига од Фере”, Друштва Српско-грчког пријатељства, Архангелског друштва.

Добитник је награде “Златни беочуг” за 1997. годину.

Едуард ДАЈЧ

СЕДМОРИЦА (ВОЈСКОВОЂА) ПРОТИВ
ТЕБЕ

друга трагедија тебанске тетралогije

Посвећено Маји

ЛИЦА

АДРАСТ	АМФИАРАОС
МОМОС	ГРИВАС
КРЕЗОС	ЕТЕОКЛЕ
ПОЛИНИК	АНТИГОНА
ПОЛИОРКЕТ	ДУГОНГ
ПРВИ ГЛАСНИК	ДРУГИ ГЛАСНИК
НЕПОЗНАТИ РАТНИК	ДУНГОШКИ ХОР НЕРАДИДА
	ДЕЦА – ГЛУМЦИ

НЕМА ЛИЦА:

АРГЕЈСКИ РАТНИЦИ (9)	ТЕБАНСКИ РАТНИЦИ (9)
ИГРАЧИЦЕ (3)	СВИРАЧИЦЕ (3)
	СЛУШКИЊЕ (3)

1 Реконструкција “ex nihilo”, заправо је ново писање. Садрж’ај драме је проистекао из интеракције личности из два митолошка циклуса – Тебанског и Хексабиблонског – која су, иако их дели велика хронолошка разлика, у митолошком смислу подједнако веродостојни јер, како каже Олга Фолјдеберг (*Мити и античка књижевност*) грешка је придавати древнијим митовима већу веродостојност од познијих ако су митолошки канони у оба подједнако поштовани односно ако је исходиште мита у “несвесном стваралаштву” његовог творца, а не у свесном, тенденциозном заступању неког гледишта.

 СЦЕНА: Пропланак испред Кадмовог града

ХОР: Дугонже моћни боже крвави спречи рат зар другог решења нема зар то је једини излаз и да из крви наше да ли баш увек мора да би настало ново и наставити нешто те стрпљиво, полако да л' мора умрети мајка или је можда боље а после кад ојача оно спокојно одшета мирно Кад дете роди се само изнова мораће све исте понављајућ' грешке	помози народу свом што се надвија над Тебом до клања између браће да покожемо се сви цвеће израсте ново 5 пропасти оно старо да ли се може икад што вредност некакву има нови створити живот да би се родило чедо. 10 да га одгоји прво и своју одгоју децу у онај туробни Хад. без игде иког на свету да учи и поново ствара. 15 исте имајућ' муке
---	--

* * *

Због чега ратници они под оном силном бронзом под Кадмов долазе град Та лакше би им било да су из Аргоса златног јер растојање од Хада непроменљиво јесте – када му истекне време Адраст подиже војску да би својега зета у рвању победника првог поставио на престо који му збиља по праву правична одлука беше смењују они на трону кад му истече време као што беше ред који се злопатио скупа са Тидејом дивљим	у хитонима дорским тврдим тупкајући путем да ту оставе кости? кад већ за Хадом жуде 20 у њега доспели право са сваког места на земљи ма где се нашао неко очас ће он за Хад. јунаке без мане и страха 25 Полиника мишица снажних, немејских славних игара, Едипа несрећног оног припада баш к'о Етоклу, да се године сваке 30 ал' Етеокле је скрши он власт предао није већ потерао је брата и тумарао дуго владаром Калидона. 35
---	---

који се наљути многи кад му омашком дрско из снажне избише руке и диван улуби пехар животни одузе дах када прогнаше њега Двојица прогнанника градове прођоше многе и напослетку до Арга олујне нелагодне храстова тешка веома промрзле кости да загреју и тукоше се ко звери к'о први ће да уђе, боље заузети место, Призор то био би тужан ал' не за Адраста краља гледаше њихову тучу, јер ако је Полинник дивљи је Тидеас збиља ударцем једним само из те се њихове туче панкратион је зову Адраст их препозна одмах пошто управо две са зетовима таквим те им отвори двери Напокон уђоше они као титани неки док их аргејски народ са много зебње у срцу гласише јасно овако: блатњава, уђу у град који ће Аргосу златном Грађани добро знају вечно се клоне ње што је за једне дар што је за једне част Двострука тако се свадба а припреме одмах	на стрица и братића омиљен пехар пун вина те красно вино се проли и он им рукама голим а онда запањен беше 40 из Калидона родног. синоваочева славних ал' сви се клонише њих стигоше једне ноћи те удараше на врата 45 да их пунте унутра у штали некој макар и ваљаше се по блату који ће краљевски син у дубљој седети слами. . . . 50 да неко други је био који са прозора помно борбу титана збиља сурови рвач без премца у песничењу првак, 55 жртвеног уби бика, вештина изроди нова краљица борби свих. и срећан веома беше неудате имаше кћери 60 моћан ће бити таст Аргоса златног града. све умазани блатом синови богиње старе гледаше запањено 65 јер пророчанстви древно када ратника два, ратни ће започет поход бесмртну донети славу. која је њена слава 70 док за њом краљеви жуде за друге пропаст јесте за друге безчашће јесте. обави веома брзо за бојни почеше поход.. . . . 75
---	--

Два беху могућа циља
 ал' грађанима беше
 то ново име за Хад –
 Тидеас рече јасно
 прво Калидон његоб
 и образлагаше добро:
 али Полиник мудро
 предивну огрлицу
 жени Амфиараја
 за Кадмов да гласа град
 и тај пресудни глас,
 срећни беху због тога.
 други што придоби тако
 јер Амфиараос мудри
 још док је младић био –
 пловио до Колхиде
 Невољно је веома
 на тај да крене поход
 звонкога гласа Медеје,
 на обали фазанске реке
 “Млади ратниче знај
 у твоји родни град
 али ако још једном
 вратит' се никада нећеш
 За ратове обичне мале,
 правило ово не важи,
 али немој се никад
 јер за јунака сваког
 Друго су митски хероји
 у митове трпати разне
 ал' ти ипак то ниси
 И преклињаше стога
 похлепну жену своју
 ал' она упорна беше
 Рече јој јадник на крају
 ал' она се насмеја на то
 “Веруј ми Амфиарају
 на земљи има л'о плевне
 сем ове баш нигде нема –
 зар те подсећат морам

Калидон или Теба,
 свеједно како гласи
 Калидон или Теба.
 да се освојит мора
 а после кренут на Тебу. 80
 “Ближи и лакши је циљ”,
 кипаркин лепи дарак,
 поклони управо оној
 те она натера мужа
 на збору великаша. 85
 и Полиник и Адраст
 Први због Едиповог трона
 савнога војсковићу
 јуначка чинише дела
 са Јасоном је лепим 90
 по оно руно златно.
 пристао Амфиарај
 сећајући се живо
 њених пророчких речи
 у далекој Колхиди: 95
 да ћеш се вратити срећно
 са благом, овенчан славом
 на митски кренеш поход
 већ ћеш право у Хад.
 та патриотска клања 100
 тамо се слободно кољи,
 у ова уплитат мита
 један довољан јесте.
 они се вазда могу
 или стварати нове 105
 нити ћеш икада бити”.
 поносни Амфиарај
 да се поклоне мане
 у жељи да задржи дар.
 те Медејине речи 110
 и ово одврати њему:
 мужава ко што си ти
 ал' огрлица оваквих
 једино ова постојо
 да си пре брака завет,. 115

пресвети, свечано дао испунит сваки ми хир некој кукати више, Те тако Амфиарај најбоље ратнике Арга који су некада давно пловили пут Колхиде у друштву увек је лакше Седам му требаше моћних, тројицу имаше већ – још само четири да нађе и после дугих прича дрскога Капанеја ове уреза рече “Ратника с овим штитом ни Крон ни Кронов син неба и земље свеједно Партенопеаса храброг чије бронзане стреле Хипомендота снажног најдаље бацит од свих и Етеокла из Арга кога му искова Хефест на путу његовом нађе Али беше и млађих да још никада нису Момос са Самоса влажног, Гривас са Икарије, Кресос из Феникије, за кога злурадо тврде и још четврти онај који безочно вели самим Олимпом влад’о те је сишао доле невоље њихове дели	да ме слушати мораш, зато се повинуј томе не бојни поход се спремај”. војску прикупљат поче јунаке без мане и страха . . . 120 са моносандалим оним јер већ кад иде у Хад и мање досадно, збиља. за свака врата по једног Полиника, Тидеја, себе 125 ратника храбра, сура придоби четворицу ових: који на своме штиту које му дођоше главе: нико оборит неће 130 ни сви ратници пакла макар напалии скупа”. сигурне руке и ока никад не промаше циља, који ће тешко копље 135 и то на мету право, кадрог да оштрим мачем свакога ко му се грешком располути к’о тикву. за које вероваше 140 битака спознали чар: нећак некаквог краља да син је камилара, Полиоркетос дрски 145 да је некада давно ал’ му ту досади, ето, да са људима смртним бар једно извесно време.
Али шта се то збива Да ли већају можда или надвлада разум, те одлучише најзда и тако избегну дах јер пророчанство је јасно: од седморице један	* што застадоше ови? 150 како напасти град у шта заиста сумњам, да се врате у Аргос ледене смрти црне један ће остат’ само 155 неће отићу у Хад

Да жени угодиш твојој
 А још да ми је жена
 пред очи јој смео не би'
 "Ти љубоморни створе
 што такав поклон добих
 А ти, шта си ти икад
 С аргонаутике оне
 велиш то је од влаге
 Сви скупоцено нешто
 а ти костобољу само
 шта заповедник ради,
 к'о да си заљубљен био
 Кад све те ужасне слике
 одлучих се за Хад
 колико о томе знам,
 ал не гњаве никог –

покрећеш тол'ке људе?
 сазнала за све то
 и слушат' прекоре љуте:
 од зависти си зелен
 од једног краљевског сина . . . 190
 за поклон добио вредно?
 ти се са костобољом врати
 са оне пловидбе дуге!
 у свој донеше дом
 и ону кукњаву вечну: 195
 где ли Јасон дични
 у пустолова тог."
 прострујаше ми главом
 сенке тамо бар ћуте
 ћуте, тумарају, блуде 200
 стога се одлучих тако.

АДРАСТ:

Знаш шта, Амфиарају –
 кад год ти воља буде
 од жене сакрити можеш,
 твојим да водиш путем,
 тамо у туробном Хаду
 да за тишином жудиш –

ти можеш ићи у Хад
 ако се једино тамо
 али због чега друге
 шта ће ти тол'ко друштво . . . 205
 када већ јасно кажеш
 оном леденом, гробном?

АМФИАРАОС:

Мит се одвијат' мора
 ту збиља помоћи нема
 ма шта учинио
 Ако се ремети мит
 смисао живота наших,
 све нарушено је тад –

како означен јесте
 и нико ко је у њему
 не може га променит. 210
 стварност се руши цела
 и живота и смрти,
 ништа остати неће!

АДРАСТ:

Није мени до мита
 са оним благом у њему
 какав ми буде по вољи –
 а не судбина, срећа,
 то последице су само

већ до Кадмовог града
 нови ћу начинит' мит 215
 злато је највећа моћ –
 богови ил' пророчанства
 имања ил' немања злата!

АМФИАРАОС:

Ти си Адрасте уш'о
 још од онога часа
 за прогнанике оне

у овај тебански мит
 кад своје удаде кћери 220
 и помоћи ти нема

из њега изаћи нећеш
и ти и твоје потомство –

вазда ћеш бити у њему
у миту милости нема!

АДРАСТ:

Зар нема начина неког
Увек нешто постоји,
из свега па и мита
увек све било би исто –
одвијао би се вазда
те онда поново опет
А пошто то случај није
и нови настати могу
некада нови био,
што не би предвиђено
нови настаде мит –

да се промени он?
неко решење, излаз 225
јер да тога нема
један једини мит
од почетка до краја
и тако у недоглед само.
јер митови разни постоје . . . 230
пошто је сваки стари
нешто се десило друго
те лагано ил' нагло
реци зар није тако?

АМФИАРАОС:

Мудро Адрасте збориш,
од тако великог краља –

то очекивао нисам 235
сад си ме мало смео.

АДРАСТ:

Зар ти пророче мислиш
од оних обичних људи
Веруј ми Амфиарају
од оне над људ'ма владат
већ онако по себи,
произилази из тог',
то су само две стране
са једне краљевски лик
много ја тога знам
али у пророчка посла
зато и држим тебе
а не из љубави неке –

да краљеви су глупљи
што зависе од њих.
веће мудрости нема
краљ сваки мудрац јесте 240
ил' да друкчије кажем
ил' сликовит да будем
оног новчића златног
а мудра сова са друге
све што је потребно краљу . . 245
се збиља не разумем
на храни, стану и плати
та ја сам краљ не жена!

АМФИАРАОС:

Већ одавно изгубих наду
превише сам био горд,
изгледа походи бојни
паметна бићу сенка

да нешто ћу научит ново
сада то увиђам јасно 250
изоштре разум много
када сиђем у Хад.

АДРАСТ:

Доста бре Амфиарају
као да ничега другог
већ само да ти постојиш,

само о себи причаш
на овом свету нема
мудрост и судбина твоја . . . 255

одговарај већ једном
из овог Тебанског мита,
Јасан одговор дај

има ли излаза неког
има ли или нема?
да знам шта чинити ваља.

АМФИАРАОС:

Решење једно постоји
Мит збиља изменит' не може
ал; ако има јунака
за њих правила таква,

и за прилике такве.
онај што је у њему 260
из неког мита другог
ваљда, не могу важит

АДРАСТ:

Има ли таквих међ' нама

јунака митова других?

АМФИАРАОС:

Има, како да нема
кога ти споменух већ
о пророчанству мрачном
И Гривас, другар његов
и Феничанин Крезос
да је Кадмова рода
прогнан због злобе људске
мајка му ропкиња веле
моћни јунак Херакле
ал' му је отац Зевс,

ето га Момос онај
од кога и започе прича 265
из оне шпиле клете.
са Икарије племић,
који за себе тврди
и син тирскога краља
као што обично бива 270
оданде из Јудеје,
мајку обичну има
те тако Кронов је унук.

АДРАСТ:

Доста, немој разстезат'
здрави су корени важни –
Морам их видети сместа,

генеолошко стабло 275
то је довољно нама.
позови их да дођу!

Одлази Амфиараос.

ХОР: О моћни Адрасте краљу
у покушајима тужним
судбини измаћи нећеш
Као усамљен гавран
усред хрпе мртвака

залуд се мучиш сад
тебански мењајућ мит
ма шта чинио знај! 280
на овом остаћеш пољу
који ти саборци беху!

Адрасиј вади мач.

АДРАСТ:

Тишина глупаве жене,
једну још реч да чујем,
а ја ћу к'о хорег скакат'

умукните већ једном!
и ваше летеће главе
међ' лешинама вашим. 285

- Радосни биће то плес –
у коме за досадни хор,
места под сунцем неће
- најава новог мита
који лелече вазда,
никада бити више.
- ХОР: (*Зайлаино узмичући*)
Опрости моћни краљу
да нови настаде мит,
да још је онај стари
те по навици тако
Ал' сада, кад је већ тако
говором, песмом и плесом
све подухвате твоје
- ми нисмо схватиле одмах
погрешно веровасмо 290
добро познат нама
исте говорисмо речи.
улога биће нам нова
ми славићемо тебе,
чим неки миг нам даш 295
- АДРАСТ:
Тако већ може децо
можете опстати сада
Времена, ето, су друга
прилике, ето, су нове
јер када владар један
и бедни мораће хор
- само на такав начин
у новонасталом миту.
све се мењати мора,
чак и за краљеве моћне
невољно мења ћуд 300
у томе следити њега.
- ХОР: Слава ти моћни краљу
оном исконском миту
овом што сад се ствара
биће да славимо тебе,
- ти славан беше у старом
славан бићеш у новом
а нама једина сврха
о светли, о моћни краљу! . . . 305
- Враћа се Амфиараос са Момосом и Гривасом.*
- АМФИАРАОС:
Ево те двојице нових
трећега нашао нисам,
да све ти исприча Момос –
- које поменух ономад
ал' је најбоље, ипак,
од њега започе ово.
- Момос оклева и цујка.*
- АДРАСТ:
Дакле ратничке млади
Чуо сам, причљив си много,
- почињи, причај сада!
дела да чујемо све 310
- Момос и даље цујка.*
- АДРАСТ:
Зар такви су нови јунаци!
ал млохави, дебели,
новонасталог мита?
пред својим оцем и краљем
к'о бор у тихој ноћи
- Млади, додуше јесу,
зар то су нови хероји
Кад ја младић сам био
стај'о сам усправно, мирно
а не цупкао тако 315

- ко курветина трачка
од збуњенога пијанца
- на ћошку кад љубав проси
неког прохладног јутра.
- АМФИАРАОС:
Ма не није он такав,
ал' сав се одузме јадан
препун је прича био
– чим угледасмо тебе
Хајде Момосе млади
то је добар велики чика
- јуначина је то права
кад неког угледа краља.
док долазисмо овамо 320
говора изгуби моћ.
неће ти ништа краљ
он воли послушну децу
- Момос и даље цијка.*
- АМФИАРАОС:
Ама Адрасте враћај
Није наш Момос крив,
да горопадни те краљ
док исукан држи мач
- у корице тај дуги мач!
та шта би мислио ти 325
ваби и мами да приђеш
и виче: “Нећу ти ништа”.
- Адрасѿи враћа мач у корице, али Момос и даље цијка.*
- ГРИВАС:
Познајем Момоса добро,
пред сваким значајним ликом
никад до сада није
Ако се одмакне краљ
Момос ће почети опет
као играчкице оне
- он се укипи често
из мита старог ил' новог
великог видео краља. 330
само пар корака даље
причати као навијен
којих на Родосу има.
- Адрасѿи се одмиче ѿар корака. Момос, најзад, ѿрођовара.*
- МОМОС:
У грмљу скривен сам био
из мога раног детињства
из шибљака густог
- што ми је навика стара
када сам вирио вазда 335
док жене мокре ил' нужде...
- АМФИАРАОС:
Ма не прича се тако
- пред једним великим краљем!
- МОМОС:
Ја друкчије не могу
ил' слободан лепршав,
ако вам је до приче
да на свој је испричам начин
- л'сам укочен, спутан
трећега немам стања,
остав'те ме на миру. 340
– тако ил' никако друг'че!
- АДРАСТ:
Остави га на миру,
- баш живописно прича!
- МОМОС:
Видим разуме ме краљ
да вазда неспутан буде
дакле, да поново почнем,
- јер уметнику је важно
када збори и ствара
где сам то оно стао? 345

АДРАСТ:

У грму чукао си

и гледао жене док нужде.

МОМОС:

Ах, да, одиста тако!
 управо поред шпиле
 и штркљаста ропкиња она,
 Зевсу подносили жртве
 На змију набасах тамо
 и укочих се од страха
 нетремице је гледах,
 Потом шарена змија
 те ми сиктавим гласом
 “Ја сестра сам од тетке
 кога на превару уби
 и стога свештенике
 од тада веома мрзим
 А ја узвикнух на то
 “Тај бог је заиста дрипац
 Змија засикта страшно
 “Дебели, зауздај језик,
 Свакоме намах је јасно одма’
 са Фебом да сличности немаш
 дакле, прилику сваку
 гледам да искористим
 оствариће се тако
 “Само један од седам Ю–
 свом ће се вратити дому
 за гозбу лешинара,
 Ал’ да учврстим веру
 морам те глоцнути мало
 душа ће дебела твоја
 велика биће то част
 Јер вековима ће тебе
 славити твоје име,
 сваког похода митског
 уважава веома,
 На гробу ће се твоје

У грмљу скривен сам био
 где су Амфијар мудри
 да л’ Ипсирила беше,
 поливајући се водом. 350
 дремљиву, вел’ку, шарену²
 као малочас пред тобом
 и она, Звеса ми, мене,
 огромно исправи тело
 ову исприча причу: 355
 славног моћног питона
 онај Аполон – Феб
 и пророке тог бога
 те гледам да наудим њима”..
 да сам мишљења истог 360
 и ја га презирем много”.
 и ја се ућутах опет
 он доћиће ти главе!
 чим угледа тебе
 нит’ памећу нит’ ликом 365
 кад год се укаже мени
 а мислим да ова је добра
 пророчанство то древно
 од седморице један
 а остали ће остат’ 370
 супова, гаврана, врана.”
 у страшно пророчанство
 нећеш осетити ништа
 к’ перце одлетет’ за Хад
 за град и сав твој род 375
 Археморосом звати,
 пошто се прва жртва
 посебно тебанског овог
 поштује веома много.
 окупљат силни јунаци 380

2 Упућујем на расправу „шарка – поскок” у коментарима *Ијсидиле*.

сваке године треће целеров венац да носе – ти ћеш претходник бити која у ледени Хад То гуја рече и скочи скочих даље и више Ја уверен сам тврдо толико скочити неће за невероват' је збиља онај што бежи од даха Ал' змија упорна беше и док смо јурили тако тамо на тлу, међ' цвећем те мојој узвикнух гуји: стићи ме никада нећеш, ал' ако погледаш лево немоћно дете неко пркосећ савету Феба ⁴ , Боље сардела у здели, “Истину Момосе збориш”, “то дете лакши је плен, да ћу ја, чином таквим, Ко повероват; може славни Архемор онај “Само ти грицни њега Пророци ионако, све знаке што су у вези Дете је подједнако као и сваки ратник – да своју учврсти веру иако јасно ми није кад ће и њега самог “Ти не познајеш људе мудра ми рече змија, које ће имати пророк	и такмичити за час немејске игре то биће ћутљиве поворке оне хрли без трунке страха.” али ја бејох бржи 385 као никад до тада. док год је Немеиада ³ , ниједан јунак силни шта све учинит' може ледене смрти црне 390 пратила ме у стопу низбрдо, низ камењар, дете угледах једно “Залуд сва трка ова ја сам од ветра бржи 395 лакши наћи ћеш плен које бауља по тлу не кажу залуд стари: него туна у мору”. мудра одврати змија, 400 али плашим се много угрозит пророчанство. да је детенце мало предводник поворке мрачне”. и немој бринут' за исход. 405 на исти тумаче начин с' основним пророчанством. за Архемороса добро пророку је то доста у предсказање свето 410 што упоран је у том' иста судбина снаћи”. и пакост њихову сву” “не слутиш задовољство док гледа седморо гордих 415
---	--

3 Немеиада – синоним за немејске игре које се одржавају у Немеји сваке треће године од смрти Офелтиса-Архемороса, 1284. године пре обрта времена (пре Христа одн. старе ере – како вам драго). Награда је била венчић од целера – мртвачке биљке.

4 Фебов савет или препорука да “мало дете не треба само остављати на тлу” истиче сам бог Дионис пред крај драме *Ијсийила*.

<p>како хрле у Хад као кад овце блејућ' Растајемо се сада Момосе мили друже ја ћу послушат' савет И грицнут детешце оно да Археморос буде, "Боље зечић у лонцу Чувај се Момосе друже, не кажу змије залуд: људских се чувај бића, дебео, препун лажи Отрова у њем' има и зато Момосе кад се сикни и ја ћу доћи, Тако се растах с њом ал' остаде ми у срцу</p>	<p>и то не слутећ ништа под месарски одлазе нож. нека те срећа прати ти прирасте ми за срце мудри који ми даде 420 кога одреди ти истину веле стари: него срндаћ у шуми". зли су, опаки, људи своме породу младом 425 меснат је њихов језик и обећања празних. више но у гуја свих у некој невољи нађеш та пријатељи смо стари". 430 не видех више је никад премудра она змија.</p>
<p>АДРАСТ: Значи то цела је прича које није баш чврсто како Амфијар вели – да се дебели ратник зашто се не би могла "Седморо против Тебе" групом дечице неке ратника играла се Број мртвих остаће исти – то ће довољно бити –</p>	<p>о пророчанству оном као Хераклов стуб⁵ кад је могуће већ 435 замени дететом малим и сва седморица оних на сличан заменит начин која би веома радо за само шаку слаткиша. 440 тебанском крвавом миту тако размишљам ја.</p>
<p>ХОР: Премудри Адрасе краљу, краљевско разрешење Краљевска увек је мудрост што краљ сагледат може твоја ће бљештати слава</p>	<p>крилате ројиш речи, ти нађе проблема свих! најузвишенија збиља 445 то смртник кадар није, док је света и века!</p>
<p>АДРАСТ: Довољно, добри мој хору, иако признати морам Ипак, немојте више</p>	<p>доста је хвале било да је заслужијем, збиља. упадат како вам воља 450</p>

5 Поређење "Херакловог стуба" одн. "Гибралтарске стене" са тврдоћом и постојаношћу очувано је до данашњих дана ("As a rock of Gibraltar")

док силни ратници зборе а знаци то биће ови: или кад узвикнем громко Тада одмах, у трену то поштовање увек А што се мудрих тиче те наудити неће – што вам наредих јасно,	већ само кад знаке вам дам, или кад мач исучем “Тако ми небеског Зевса”. ви почињете са грајом, код свих глупака буди. . . . 455 њима свеједно је то да л’ разуместе ово досадне, глупе, жене?
ХОР: Сваку ти уписмо реч	к’о калимоске спужве ⁶
АМФИАРАОС: Замис’о твоја је краљу ал’ како да малена деца то запазит ће Тебанци, толико кол’ко се прича, То ће покварит’ све –	одиста веома добра 460 у миту замене нас макар и глупави били а богови још лакше. замисао пропашће добра.
АДРАСТ: Пророче Амфиарају своју не примаш плату већ само за мисли мудре – Ти већ одслужи своје	заборављаш се мало 465 да вазда закераш нешто изгледа да их немаш. боље се враћај у Арг.
АМФИАРАОС: Из ових ја бих се стопа само да смем од жене да њу слушати морам више од сваког бога	у златни вратио Аргос јер познато је теби 470 више од сваког краља, више од свега на свету.
АДРАСТ: Онда седи и ћути,	пусти да мудрији зборе!
МОМОС: Значи од мене тражиш то збиља није тешко	решење овог проблема, – овако чинити мораш: . . . 475

6 Калимос, острво у Додеканезу, северно од Коса а јужно од Лероса, познато је, од давнина до почетка овог века, по сунђерашима – гњурцима, ловцима на сунђере, школке и потољено благо. Они, и дан данас имају своје колоније на Карибима (Тампа-беј, Флорида) и на Пацифику (Цело једно омање хавајско острво насељавају њихови потомци)

Обзнани свуда по крају у коме неки ти бог, указа се и рече – почуј сад вољу моју Тебу са седам врата мораш одржат’ овде и то не обичне неке а глумци плаћени биће Гомила онда ће деце похрлити овамо лако ћеш изабрат’ тад јунака без мане и страха Два су услова само то довољно је за глумца, Гломазност делује збиља у пословима овим	да си уснио сан Дионис, Феб, ил’ Зевс “Адрасте, брате мили, пре но што кренеш на град ти позоришне игре 480 само мени у славу, него са децом малом златом колико су тешки. свих овдашњих сељака седморо најглупљих, крупних . 485 да седморку силних похода одглуме овог. да велики су и глупи за ратника и краља. а глупавост је врлина 490 ратничко-глумачким сад.
АДРАСТ: Чујеш ли Амфиарају Није Момос к’о ти и птица злосутница већ је окретна ума нови стварајућ’ мит Трчи Амфиарају да се представа спрема Доведи све које нађеш који нам ноћу краду Доведи и доста пастира и њих ћемо у глумце за жртву Бучноме богу те ћемо седети лепо руменог пити вина	како мудрачки збори! удосађени пророк која ка судбини хрли, који судбину мења, 495 управо овог часа! и брзо пронеси гласе по вољи бога Бучног. ⁷ деране сељачке дрске све што понети могу. 500 све са овцама скупа а овце ћемо на ражањ и гозбу за хероје, укусног грицкати мяса док се будале кољу.. . . . 505
<i>Амфиараос оџрча.</i>	
АДРАСТ: А ко ће редитељ бити	представе дечје ове?
ГРИВАС: Немој бринути краљу – иако Момос мисли ја надмашујем њега баш као славуј врапца,	то већ је посао мој да је за децу бољи у умећу и песми зато ти велим краљу 510

7 “Бучни” је атрибут Диониса баш као “Светли” Аполона.

ифестиони* ричу	а камена тресе земља. ⁸
АДРАСТ: Доста ни речи више немојте буком пробудит' представу нову за оне	више ми досадно није Гриваса док он ствара глупаке из Кадмовог града.
<i>Момос нагло искаче из лежаљке.</i>	
МОМОС: Идеја моћна ми паде како се не сетих ње Представа битна јесте поколебат' Тебанце Зар се не сећате се речи бесмртно му је име кад је опседао град, то сад сигуран нисам, "Са чет'ри поворке моћне а најважнија – пета – Зато пошаљи неког, у град Кадмов да уђу злокобно, рашире градом – или то можда гласи то сада и важно није јер само ћемо их тако у ком' се јадници крију кад уверени буду	изненада на ум, 545 раније, јасно ми није! али довољна није изнутра можемо само. славнога војсковође, али се не сећам њега, 550 Ниниву ил' Тетрабиблос ово отприлике рече: ударићу на град у њему чека мој миг". или двојицу боље, 555 и пророчанство оно, "од седморице – један" "од једног седморица" ал' знате шта желим рећи, измамити из града, 560 к'о пухови у јами, да вође побише наше.
АДРАСТ: Има ли тако храбрих, притом добрих лажова ушетали тек тако Стражари са бедема био то старац са штаком ништа не промиче њима, камоли ратника два јер ако такви нису	дрско-безумних збиља што би у јеку рата у тврд, под опсадом, град? . . 565 на све што мрда мотре ил' дете које бауља ни птица, ни буба, ни црв па још причљива много како ће ширити вести? 570

* Ифестион = вулкан

8 Дунгошком хору Нераида су дакако познати завршни стихови епопеје *Херојски Додекабиблон* нашег писца будући да је Дунгонг највећи пријатељ Полиокрета коме је атрибут "Весели" (одн. друго име "Весели дечко" из *Херојског Хексабиблona*).

МОМОС:

Имамо двојицу таквих
из оног истога мита
за камилара Креза
надам се већ чуо си већ –

јунака без мане и страха
из кога дођосмо ми
нећака тирског краља
славно је његово име.

АДРАСТ:

Јесам, како да нисам,
од када пророк Амфиар,
феничански племић

стално на њега мислим, . . . 575
његово помену име,
Крезо, краљевски син.

МОМОС:

Баш тако, то је тај прави
камилар без мане и страха
ал' други бољи је још,
јер ако гонич камила
шта тек рећи за оног
и то не божанство мало
тек покрајински божић,
врховни Олимпа бог

пламени небески ратник
највећи истога лажов
мислим још већи лажац, . . . 580
тврди да краљев је син
ко представља се за бога
некаквог гаја ил' града
него, ни мање ни више
и краљ богова свих.⁹ 585

АДРАСТ:

Одлично, такав нам треба,
такав се појави јунак
тај ће тебанцима глупим
помутити им разум
позовите га да дође
паклени искује план,
да таквог јунака видим
не преза ниодчега,
Хад и Тартарску јаму,
Његова бритка реч
боље од сатаре сваке

као поручен збиља
времена овог новог,
стварно уврнути мозак
те лаки биће нам плен!
и да овде са нама 590
збиља горим од жеље
који се не плаши никог
презира небо, Олимп
празнину васељене!
све то посећи може 595
боље од сваког мача.

МОМОС:

Ти к'о да познајеш њега
управо такав је он –

баш си га добро опис'о,
одох да га позовем.

Ојрча Момос.

АДРАСТ:

Дивни су митови нови,
умом се решава све

од старих много су лепши,
а не звекетом бронзе 600

9 Како је Полиоркет постао врховни бог погледати певање *Тарјариада* – њо-
врајак *Полиокејиа* из *Хада* у *Херојском Хексабиблону* (издање друштва при-
јатеља муза, Београд 1993).

Почињите већ једном:	“Тако ми небеског Зевса”.
ХОР: Дивни су митови нови а не звекетом бронзе шкргутом зуба јунака ускакањем на бедем те заврше се увек Дивни су митови нови	умом се решава све фијуком отровних стрела клизањем по крвавој трави и падањем са њега 605 досадним лелеком жена. посао хора је лакши...
АДРАСТ:	
Дрске сте видим и даље Још увек изгледа нисте када сте могле сваком Ал’ ето прође најзад правилима се новим свако ко опстати жели – мудрији они к’о ја Није ли Гривасе тако	шегачите се још оно прежалили време у лице причат по вољи. 610 доба дрскога хора покорават сад мора нови завлада мит схватили су то одмах. видим да будан јеси.. . . . 615
ГРИВАС:	
(Мамурним гласом) Да ли то дођоше глумци, морам још мало зевнут док ми се роје мисли најбоља буде од свих,	нек сачекају мало! и протегнути ноге како да представа ова збиља где су ти глумци?
АДРАСТ:	
Где је тај пророк лажни ¹⁰ та ништа он кадар није	зашто не стиже већ 620 учинит’ као што ваља!
<i>Амфиараос сџиже са буљуком деце.</i>	
АМФИАРАОС:	
Ево ме моћни краљу	ево и глумаца малих!
АДРАСТ:	
А где си до сада, бре! да си ти јунак прави са пастирице две	Ову шачицу деце сам си могао створит за много краће време.. . . . 625

¹⁰ Адраст овде прихвата аргументацију Ликурка, краља Немеје – види завршетак драме *Ијсийила*.

ГРИВАС:

Приђите дечице ближе седморо одабрат морам
другима кесу слаткиша и натраг топломе дому.

Дечије клицање и зраја.

ГРИВАС:

Ти си дечаче видим јак баш као бик,
Полиник најбољи бићеш уверен сам у то!

АДРАСТ:

(Задовољно ѿрљајући руке)
Одлично, решисмо првог – остаје шесторо још! 630

ГРИВАС:

(Погледавши ѿрекорно краља)
Ни речце више краљу када редитељ ствара!
А ти видим младићу да дрзак си и глуп
разјапио си чељуст и тако надмено гледаш
ти прави бићеш краљ – двојник Адраста овог!

АДРАСТ:

Ти си двојник чика Адраста, благо си га теби 635

ГРИВАС:

(Смешећи зледајућ краља)
Двојник Адраста чике ти збиља, одиста јеси:
глупо, тупаво гледаш блебећеш шта то воља
одиста прави краљ слика и прилика овог

Гривас се ѿромешкољи и уздиже на ѿрсије.

ГРИВАС:

Кога то тамо видим са шакама к'о шапе
неког медведа шпилског тај ће Тидеас бити, 640
дивљи Калидона краљ,
још четворица фале и то решисмо сада
Еј ти, што камен држиш јунака без мане и страха.
ти ћеш Партенопеас у својој десници руци
ко уме камен да баца најбољи стрелац бити –
А ти што поред њега стрелама вичан биће. 645
презриво све овде око тебе
за оног Капанеја стојиш и гледаш дрско
да ни небески Зевс ти си најбољи, збиља,
наум да изврши свој – коме на штиту пише
неће спречити њега неће спречити њега
кад се већ не плашиш мене 650

писца и редитеља
нећеш поштоват' ваљда

славних представа бројних
оног престарелог бога!

ДЕЧАК КАПАНЕЈ:

А нека Хипомедонт
Он је баш мени налик

мој брат од стрица буде!
неустрашив и дрзак!

ГРИВАС:

Одлично то је шести
за најлепшу улогу ону

остаје нам још један 655
пророка – војсковође.

АМФИАРАОС:

Дозволи да ја то будем
од седморице оне
на путу судбине наше

иако дечак нисам
макар да останем ја
то учврстиће све.

ГРИВАС:

Уђути пророче глупи!
улогу отимаш деци,
срам да те буде старче
оном што бољи је много,
ко ће најбоље глумит'
који упорно жели
и то не због херојства
За пророчку улогу такву
непогодан веома,
ако је теби живот
иди ка своме дому,
Немој сметати нама
Ти богохулник јеси –

Зар да овако матор 670
као деда слаткише,
узети улогу желиш
та ваљда редитељ зна
пророка тупавог оног
у леден да сиђе Хад 675
већ од страха од жене.
прави пророк је увек
та то је свакоме јасно
изгледа осто без смисла
својој враћај се жени! 680
у пословима светим!
ми Бучног славимо овде!

АМФИАРАОС:

Видим да потребан нисам
оправдам постојање –
– у нови одлазим дом!...

да макар херојском смрћу
нећу се враћат' у стари – . . 685

Амфиараос узима мач и покушава да се баци на њега. Деца га задржавају док се он коџца.

АДРАСТ:

Вежите пророка брзо
Пошто се, као што видим,
и зато има решења
за успех подухвата,
Донесите сад одмах

да нам не поквари све!
живот смучио њему
жртвоват' пророка треба
за освајање Тебе.
покретни жртвеник онај . . 690

што носимо га собом

још од златнога Арга!

ГРИВАС:

Одлично Адрасте, дивно
редитељ би могао бити,
Најбоље то је решење,
Пророка овог право
жртвоват' дете оно
Ко би желео сада

да ниси још увек краљ
помоћник наравно само!
тако ће представа почет'!
вешто ће оштрим мачем. . . 695
што ће Амфијар бити.
да дивну ту улогу игра?

Заграјаше деца:

– Ја ћу! Ја! Ја ћу! Ја! Ја ћу! Ја! Ја! Ја!

ГРИВАС:

Та не можете сви баш
Нека то будеш ти
Ето свршисмо најзад
а сада следећа фаза
пажљиво пророка бријте
посебно гужње оне
он лепа девица бити
да кад су прилике тешке
а, колико сам чуо
Амфиар чедан беше
за време пловидбе дуге
Тај жртвовања чин
да не шалимо се ми,

довољно само је један.
који највише скачеш . . . 700
са поделом улога свих
припрема за представу:
све му скините длаке
јер ће у овом комаду
пошто је обичај древни . . . 705
девицу жртвоват треба
од аргонаута многих
макар са задње стране
што збиља редак је случај.
Тебанце ће уверит збиља . . . 710
да су нам намере чврсте.

Амфиараосу секу косу и пажљиво брију све длаке.

ГРИВАС:

Кад окончате са тим
баш девојачко право
а потом зна се већ –

у чедно бело рухо
обући морате њега
на жртвеник са њим!

Враћа се Момос водећи камилара Креза.

МОМОС:

Славног доведох Креза
ал' Полиоркета нисам
пошто је, као што чух,
Кадмов, зидина тврдих,
за задатак што доби
“од седморице један”

сина тирскога краља . . . 715
могао пронаћи нигде
он већ продро у град,
као да знао је већ
да пророчанство оно,
по целој рашири Теби . . . 720

ГРИВАС:

Одлично, значи и то	ми обависмо већ!
Нека припреме почну,	по редоследу оваквом:
Почињемо са жртвом	девице чедне у белом
што је глуми Амфирај,	док пригодна чује се песма
молитва она света	од које кости све трну. . . . 725
Чим Полиоркет се врати	и извештај нам преда
кољемо Амфиараја	и крећемо у напад
који предводе глумци	ови малени моји.
Кад они учине своје	и намаме Тебанце
тад наступамо ми	и Кадмов пада град 730

КРЕЗОС:

Полако Гривасе, стани	моћну зауздај машту
рече ми Полиоркет	да се враћати неће
већ ће, кад обави све	на крову купатила
крпе запалит'и неке	и дим ће покуљат' к небу.
Бели дим ако се вије	то знак је да све је у реду . . 735
да напад почети може	на оних седам врата
и да ће једна од њих	остати отворена
а не рече ми која	то сами морамо открит'
јер кад би знали и то	превише лако би било
ни налик боју митском	где признаћете да увек 740
неке неизвесности има	бар тако до сада беше.
Иначе, добро си рек'о	први јуришни талас
мали чиниће глумци	а други ћу предводит' ја
на бедем Кадмовог града б	ацићу се к'о соко
кликтаво, сурово, храбро,	јурнућу као лав. 745
уз Дионисов урлик ¹¹	што крв у жилама леди,
а остали ће јунаци	надам се, следити мене
иако овако моћмом	помоћ ми потребна није
ал' нећу да други се туже	и говоре овако:
“Ено га, моћни Крезос,	јунак лављег срца 750

11 “Дионисов урлик” или “крик Бучног” вештина је коју је још млади бог Дионис научио у Кибелином храму где га је његова баба упутила у своје мистерије откривши му “тајну крика” – највећу мистерију. Свој идентитет Дионис у драми *Иисийила* и открива тим криком.

опет учини исто – за друге не преоста ништа"...	сву славу присвоји себи
МОМОС: Одлично Крезу моћни к'о што ми једном рече кад сам примедбе многе "кад више знаш од мене – То ми је увек на уму предлаже, онако у трену, о ком' сам, много пре њега,	"на путу ти не стоји нико" сајција из Вавилона на клепсидру имао једну ти сат направи бољи" . . . 755 увек кад неко други неко боље решење ја размишљао дуго.
КРЕЗОС: Шта хоћеш да кажеш –	на добро не слути то?
МОМОС: Нико ти Крезосе моћни да први се попнеш на бедем пошто је познато теби – већ само природни след ко први на бедем се попне –	рекох не стоји на путу . . . 760 и славни Архемерос будеш то није пророчанство ратних збивања тих, први са њега пада.
КРЕЗОС: Та зар детешце оно, син коњушара неког, Још никада чуо нисам	из Немеје ли беше 765 ономад постаде то? за Архемероса два?
МОМОС: Добро не познајеш видим с овдашњег што потичу тла од крви многих јунака беху можда к'о ти, Пустинске оне ваше друкчије много јесу увек свршава срећно Ал' овде сличнога нема, сви утопе се јунаци, који са урликом лављим	суштину митова ових где је земља црвена што осioni и моћни 770 Крезосу лављег срца. камиларске басне и бајке тамо на крају се све и за поуку служи. овде у мору крви 775 посебно онај први на бедем храбро скочи.
КРЕЗОС: Ти само мене плашиш да Архемерос већ	као да извесно не знам детешце постаде оно?
МОМОС: Није то иста ствар,	како би рекао пророк 780

што се копрца тамо оно детенце беше а ти ћеш Крезосе бити баш окршаја ратног У рату увек постоје Један похода војног ал' увек Телемор ¹² један, што глупо изгуби главу утешну добија част те му се име слави не такмичењима тела играма комедије јер има ли смешнијег нечег на крају похода самом када ће после скупа за исту трпезу сести у част небеског Зевса – Замисли Крезосе друже комедиографа правих, од бршљана и лозе Бучног, кад беше мали, Крезоске комедије – и славније биће од свих – надмашити их неће док год се камена земља...	на жртвенику црном, Архемор похода бојног Архемор самога боја што две су разне ствари. Архемороса два 785 и други битке саме пошто последњи онај на самом крају боја да га Телемор зову, док год је света и века 790 већ такмичењима духа да се људима срца веселе, него кад јунак падне пре примирја тренутак сви противници љути 795 и гозбу почети славну помиритеља људи? колико ће се јунака борит' да освоје венац које скриваху бога 800 у шпиљи од Хериног гнева. име ће гласит игара ниједне игре друге док год је света и века 805
КРЕСОС: познајем песму ту, малопре помену ти пошто ћу управо ја а потом друго тврдиш – и да ће комедије Баш ништа не разумем на почетку и крају –	... тресе а море хучи, ал' ово питати желим: да ћу Археморос бити први са бедема пасти, да ја Телеморос бићу 810 моје носити име. зар два ћу погинут' пута то ипак превише јесте!
<i>Сви су схваћили да се Момос шегачи са Крезосом сем, наравно, Креза.</i>	
МОМОС: Јаснији морам бити – прво ћеш с' бедема пасти	све ти описат' редом и тако Архемор постат' 815

12 “Телемор” одн. “Телеморос” је онај који последњи у боју падне (за разлику од “Архемора” одн. “Архемороса” који пада први). Момос овде износи раширено мишљење по којему се комедије одн. такмичења комедиографа посвећују Телемору баш као што се атлетска такмичења посвећују Архемору (у Немејским играма нпр.).

- а после, пред сам крај боја
и тетурат' к'о пијан
ко са бедема падне
Дакле, одгегаћеш тако
бленути око себе
камење са бедема пада,
у тела силних јунака,
крв на све стране липти –
које ти мирно гледаш
И тамо, баш пред крај,
омашком смрскати главу
у којој зачине туца
која успешно кува
те славна је по томе
- КРЕЗОС:
Глупа ме чека смрт –
већ од авана неког
- МОМОС:
Управо то је разлог
комедије се дају –
од погибије на крају –
- КРЕЗОС:
Да збиља, уистину збориш
свакоме осим мени –
- МОМОС:
Зар ти утеха није
ускоро преклат' к'о овцу
Ти ћеш имати част
– древни се обичај тај
“Телемор залогај први
то уклесано на плочи
Делфинског позоришта
ове додаде речи:
- КРЕЗОС:
Та зар није већ доста
на почетку и на крају
већ и лешину старца
- МОМОС:
Грешиш Крезосе много –
већ, како се вели,
јак, средовечни ратник,
- устаћеш узневерен
што би се десило сваком
тридесет стопа високог.
у само средиште битке
док отровне фијучу стреле. . . 820
тешка забадају копља
мачеви главе секу
призори херојски збиља
не знајућ' шта се збива.
Антигона ће теби. . . . 825
каменом зделом тешком
за она укусна јела
према упутствима старим
широм Хеладе целе.
- не од копља ил' мача 830
и то на крају битке.
- што Телемору у част
заиста смешнијег ничег
права смејурија то је!
- свима то смешно биће. . . . 835
баш лепу судбину имам!
- што ћемо пророка овог
а потом испећи лепо.
први да грицнеш печење –
увек поштоват' мора: 840
узет' ће Архемора”,
поред улаза стоји
а неки довитљивац
“Пријатну пробаву желим”.
- што ћу погинут' глупо 845
овог тупавог рата
први морам да ждерем!
- прво то старац није
у годинама најбољим
можда малкице жилав, 850

<p>зато га малчице прво са корењима разним наравно претходно треба не сме ниједна длака посебно скинути треба то најбитније јесте уместо девице праве – пошто, колико знам, остаде досад невин на пловидбама дугим без женског друштва беше, а то је доказах исто</p>	<p>и прокувати треба да ратнички убију мирис обријати га добро да остане му на телу све са задњице оне 855 кад се жртвује неко а то превара није са стражње стране Амфијар и пред тога што често и походима ратним 860 он је девица-гужња као девица права</p>
---	--

КРЕЗОС:

<p>Ех, сада ми је већ лакше да печену девицу гужњу једем, Баш лепо Момосе друже</p>	<p>кад допаде ми част надам се, с' реном. с' тобом ћу ломити јадац! . . . 865</p>
---	---

МОМОС:

<p>Амфирај ил' девица гужња, није кокошка нека</p>	<p>већ како сада се зове, па да ломимо јадац...</p>
--	---

ГРИВАС:

<p>Та престаните најзад брине ме, не видех још Ах не, ено га тамо! куља крај бедема левог –</p>	<p>већ с' том девицом-гужњом Полиоркетов знак. Бели се, виори дим, 870 кољите пророка брзо!</p>
---	---

Деће са ножем уздиже се изнад жрџивеника.

АДРАСТ:

<p>Станите, кога то видим Један је, мислим, Етеокле,</p>	<p>ратника долазе два! не препознајем другог.</p>
--	---

КРЕЗОС:

<p>Ма то је Полиоркет врховни беше бог те опет постаде јунак</p>	<p>који некада давно ал то досади њему 875 да би се дружио са мнош.</p>
--	---

ГРИВАС:

<p>Нисам уверен Крезос, Одећу његову носи То неки га зликовац уби осветићемо га скупо –</p>	<p>да то је пријатељ наш. ал' његов га не носи ход. и представља се за њега оружје спремно нек буде. . . . 880</p>
---	--

Сѝижу Еѝеокле и “Полиоркеѝ”.

ЕТЕОКЛЕ:

Зовите одмах ми брата –	вести доносим лоше
желим да први их чује	јер с’ ким да дели се зло
осим са рођеним братом –	престо је нешто друго,
то ни са ким се не дели	посебно не са братом.

АДРАСТ:

Шта то чекате сад!	Зовите Полиника! 885
--------------------	--------------------------------

Један раѝник оѝрча. Гривас неѝремице ѓледа неѝознаѝоѓ раѝника “Полиоркеѝа” чији ѓлуѝави израз лица оѝкалања сваку сумњу на злочин.

ГРИВАС:

А ко је овај са тобом –	Крезос помисли зачас
да то је Полиоркет –	хитон дорски крађи
небеско плаве боје,	сребрни имоторакс ¹³
и дијадема златна –	к’о Вавилонска курва
рек’о би ко га не зна,	али укуса разних има 890
нису баш сви хероји	лављим огрнути крзном.

НЕПОЗНАТИ РАТНИК:

Не могу ређи вам име	што ми га отац даде
Хекати заветовах се –	поштоват морам то,
али ређи вам могу	откуд ми одежда ова.

ГРИВАС:

Сав претворен сам у уво,	од нестрпљења горим 895
--------------------------	-----------------------------------

Сви се окуѝише да нове весѝи чују. Амфиараос корисѝи ирилику – весѝио се извлачи из веза и несѝаје, онако обучен као девица.

НЕПОЗНАТИ РАТНИК:

Ја вам не могу ређи	ништа више од оног
што сам извесно знам	а то је управо ово:
Ја син славног сам краља	са острва далеког
а због Антигоне само	до Кадмовог дођох града
да оженим се са њом	јер равнодушна није. 900

13 “Сребрни имоторакс” је увео Александар Велики редукуѝићи класични грудни оклоп (“Торакс”) давши при томе веђи значај декоративном утиску од дефанзивне улоге.

баш била према мени
Али Етеокле, ето
вели да све је у реду
али да свога брата
јер то су вели

а прилика сам добра.
није се сложио с' тим
што се бар њега тиче
за дозволу питати мора
баш породичне ствари. . . . 905

Узненада долази Полиник.

ПОЛИНИК:

Лепо од тебе брата,
за суд`бу сестрице дели –
кад треба делити престо –

када се одговорност
то породична је ствар
то, е то је, државни разлог

ЕТЕОКЛЕ:

Тачно! Државна разлог
тебански народ је мени
ко је то видео још
на трону смењује владар,
то мудро заиста није,

у овом је случају пречи
поверио Едипов трон 910
да се године сваке
макар то браћа била,
то увек слути на зло!

ПОЛИНИК:

Ма какав “државни разлог”,
к’о вели “тебански народ”
Као да пита се народ

којешта, кучине, трице!
мене на трону жели! 915
кад се о власти ради!

ЕТЕОКЛЕ:

Свеједно, сад смо на истом,

заједно ти и ја.

ПОЛИНИК:

На истом, како на истом?

Реци о томе све!

ЕТЕОКЛЕ:

Остави онда да овај
Непознати нам ратник,

краљевић Атрид... Овај!¹⁴
своју доврши причу.. . . . 920

НЕПОЗНАТИ РАТНИК:

Док спрем’о сам се за пут
и за дозволу питам
Антигону ми драгу
румено вино пио
онако у ситне новце

да с’ Полиником се нађем
нисам смео да виђам
те сам у крчми једној
и коцкао се мало
као што обично радим. . . . 925

¹⁴ Етеокле наравно познаје идентитет “Непознатог ратника” те се скоро одао.

Али проклета коцка
то беше основни разлог
једном угрози мене –
али да почнем по реду,
Седео сам и машт’о
и коцк’о у мале паре
онај што знате га ви
ал’ мени се представи
из Тебе, у Египту оне,
да с’ истоименим градом
Понудих пехар му вина
Да прекратимо време
и мешину попили вина
што баш и није много
јер ја, краљевски син
ти увек к’о смукови пију,
Баш се огласише петли
да променимо руко
а ја пристадох на то
вредео више нег’ све
И тако због похлепе
тужно пропадох сад –

увек ми дође главе,
због чега име кријем,
сада дотуче сасвим,
било је то овако:
о браку са Антигоном 930
кад наиђе одједном
к’о Полиоркета силног
он да Амонов свештеник јесте
и да послаше њега
везе успостави братске. . . . 935
и он га прихвати радо.
коцкице бацали смо
управо ноћи целе
за такве јунаке силне
а он свештеник, жрец, 940
више од принчева чак!
а он предложи мени
ако победи он
пошто је његов хитон
што сам носио ја. 945
и због мешине вина
ох несрећан сам и бедан!

МОМОС:

Мани кукњаву друже

испричај све до краја!

НЕПОЗНАТИ РАТНИК:

Ех да, кад прасну зора
и одох потом да спавам
У смирај истога дана
и ово исприча мени
да сада настави он –

ја бејаш обучен к’о он
а он нестале некуд. 950
Етеокле задихан дође
али боље би било
мени је зборити тешко.

Неїознаїи раїник брзну у їлач и сви га їшеше, луїају їо їлећима и нуде му вина.

ЕТЕОКЛЕ:

Видим нестрпљиви јесте
све ћу вам рећи брзо –
Полиоркет се тако
узверао к’о пантер
те јој милом или силом,
узе најлепши цветак
а потом ступи са њом

те нећу дужити причу
ово се значи збило: 955
у праскозорје још
у одаје ми сестре
то сада важно није
муња свакога сан
пред народ онај на тргу – . . . 960

<p>– пазарни беше дан и звонким речи им гласом само он, други нико! и држећи се за руке праћени руљом оном те седоше на престо Ја не могу описат' које обузе народ – силна владаће Теба већ и Египтом горњим а он је тебански краљ, тако му гласи звање, двоструку, од сребра и злата,</p>	<p>а људи тушта и тма, да Тебом краљеват' може Антигона потврди то у краљевски уђоше двор, која клицаше стално, 965 онако заједно, скупа. ту радост, одушевљење јер он им обећа свашта: не само Хеладом целом јер је и тамо Теба 970 заправо краљ две Тебе и круну показа њима, као доказ тој тврдњи.</p>
--	---

НЕПОЗНАТИ РАТНИК:

<p>На коцки је сигурно доби</p>	<p>опасни преварант!</p>
---------------------------------	--------------------------

ЕТЕОКЛЕ:

<p>Не знам, ал' права беше, главић од жеженог злата сличну видео нисам Он потом Антигони и народу поручи ово: краљицу слушајте вашу а не похлепну браћу Креонте, већ како се зову, свој ишчекујућ' час да се спасете беде пропаст лебди над Тебом Руља нас јурити поче те с' несрећником овим Што се Креонта тиче кад ми већ краљеви нисмо деда му додуше беше ал' за нужнике само Шта сад чинити треба –</p>	<p>на фалус неки налик 975 а кожица од сребра, нит чуо да постоји. ту круну на главу стави кад мене не буде више Антигону Кадмова рода 980 ил' намеснике разне који вребају стално стога их побите одмах док год та тројица живе верујте ми на реч. 985 али ја хитар бејаш побегох овде до вас. надам се шчепаше њега зашто би Креонт био – надзорник краља Лаја 990 и купатило дворско. савет ми брате дај!</p>
---	--

ПОЛИНИК:

<p>Да ударимо на Тебу да на престољу владам</p>	<p>и мој да дође ред Кадмовим градом тврдим!</p>
---	--

ЕТЕОКЛЕ:

<p>Тај ред, о томе потом,</p>	<p>ал' сад то није важно! 995</p>
-------------------------------	---

Лако је брате рећи
ал' тешко је извести то
на његовој су страни
извесно да га има,
те други смислит' се мора

“да ударимо на Тебу”
пошто Тебанци сада
а ваш, некакви тајни –
сигурно познају план,
а то није баш лако. 1000

ГРИВАС:

Полиоркета добро,
Кад он се утврди негде –
Нема другог решења –

збиља, познајем ја
нико не помери њега!
у преговоре се мора.

АДРАСТ:

Зовите онда јунака
Тај ми се свиђа много,
да је из мита другог,
за тешки наћи проблем
Док ми ломисмо главе
он само за једну ноћ
тебански постаде краљ

и преговори нек почну.
види се одмах јасно 1005
тако лако решење
то само нов јунак може!
представе смишљајућ' глупе
и делић зоре нове
и Антигонин муж. 1010

Гласник ојрча у Тебу.

АДРАСТ:

Ослободите сада
Одећу вратите му
да војсковођа и пророк
у белом, к'о девица, шета
Гле шта очи ми виде –

пророка Амфиараја!
није долично, збиља
силне Аргејске војске
по овом широком пољу.
жртвеник празан јесте! . . . 1015

МОМОС:

Утече Амфиарај
У Тебу сигурно оде
румено вино пије
о да, превртљиве судбе!
од оне девице-гужње
он сада ждере печење,
на тихој лаганој ватри

док слушали смо будале!
те с' Полиоркетом сада
и овчји бутић грицка
Место да буде печење
и ми да ждеремо њега,. . . 1020
јарца хрског, печеног
и румено лоче вино!

ГРИВАС:

Мани сад печеног јарца –
Залуд ми припреме све,
представа пропаде моја –

у глупавом смо стању!
сав стваралачки напор,
бежите децо кући 1025

ДЕЦА – ГЛУМЦИ:

(Заграјаије)

А слаткиши деда
што обећа нама
Плату нам дај нашу

и златни новчићи
кад дођосмо овде!
ил' нећемо мрднут!

ГРИВАС:

Свакоме од вас
не кесу већ врећу
у селима вашим
даривао вас, јер уистину,
Што се пак злата тиче
он увек на бојни поход
да их дарује деци

ја даћу слаткиша
и причајте свима. 1030
да је Гривас славни
глумили сте добро.
ено вам краљ Адраст
вреће злата носи
што нађу се на путу. 1035

АДРАСТ:

(Брани се од деце)

Ма бежите сељаци,
Ко то са собом носи
За поклоне злато?
да се злато пљачка

мајушна гамади гнусна!
на походу бојном
Та поход се спрема
а не неком даје!

*Сва деца су схваћила и разилазе се осим оног ишћо је глумио самог
Адрасћа.*

ДЕТЕ АДРАСТ:

Рекох да не мрдам
макар новчић један

док не видим злато! 1040
од тог шкртца – краља.

АДРАСТ:

Ево, на ти новчић
Аух, два му дадох –

и губи се кући!
враћај други сместа!

Деце – Адрасћ ирком одлази.

МОМОС:

Добро си извео
– кобајаги, грешком
Да дао си један –
а онда још један

ту превару малу –
два новчића дао. 1045
тражио би још,
и ко зна докле тако.

АДРАСТ:

(Певушећи)

“Краљу познате су
да превари децу
Него доста шале –

разне смицалице
за њега су трице”.
где је сад тај гласник. 1050

што у Тебу оде	по силног јунака?
<i>Гласник уїрчава к'о без душе.</i>	
ПРВИ ГЛАСНИК:	
Полиоркетос краљ и свих предела оних поручује вам ово Погубити вас неће и пријатељи ми драги да расположење убијањем глупака да хекатомбу му дате и мешине спремајте вина што држите их скривене Још нешто, њему у част и нек' плесачице лепе плешући нешто ново прославе долазак краља то је, рече ми, све –	горње и доње Тебе које међ' њима леже преко гласника личног: пошто међ' вама јесу . . . 1055 па вели згодно није њихово сада квари и зато тражи само као што обичај јесте монемваског руменог ¹⁵ . . . 1060 ал' он све види и зна! песме испојте нове чврсте, снажне, високе само њему у част горње и доње Тебе! . . . 1065 ништа не жели више.
АДРАСТ:	
Одлично, пристајемо, Биће како он каже и хекатомба и вино и песме удворничке јер збиља нови је јунак Кад све то досади њему ко ће на Едипов трон тако ми Хада – Плутона његову поштоват' вољу!	на сваку његову реч! све испуњено редом и плесачице снажне, и све што следује краљу . . 1070 највећи досад од свих. нека одреди сам а ја ћу тако ми Зевса тако ми свега на свету . . . 1075
<i>Адрасїї, заклинјући се Зевсу, диже десну руку їуїї неба а закљунјујући се їодземљем, левом шаком луйа о їло.</i>	
ПОЛИНИК:	
Али забога тасте на очев престо да седнем Кадмовим тврдим градом – се напокон сложио с'тим –	зар није најзад мој ред и да напокон, владам ето га и брат мој зар не, братићу мили?
ЕТЕОКЛЕ:	
Јесам, како да нисам –	увек сам био уз тебе . . . 1080

¹⁵ Вино из Монемваске са источне обале Пелопонеза је сорта позната данас под именом “Малвазија”.

АДРАСТ:

Доста, ни речи више!
мирења братска и свађе –
најзначајнији биће
Та зар мислите дрско
око хирова ваших
као да пупак сте света
размеђе путева свих –
граница дана и ноћи,
коју нико сем вас
кад сте у љубави, слози –
– пример смо љубави братске
не може волети тако,
Кад сте у мржњи, у рату,
ми браниоци смо света
без нас – пропашће све,
Ви ништа посебно нисте,
увек мерите колач
те вам уздрхти срце:
И бацате у блато ваш
од вашег отмете брата
“Овај је, изгледа, мањи”,
сопствени дижете део,
А кад стисне вас неко
к’о јунак Полиоркет,
један одмах до другог –
“нико нас сломити неће”,
и тако до прилике прве

Досадише ми већ та
тебански, веле рат
од свих ратова досад!
да цео врти се свет
око односа браће 1085
утроба Мајке Земље
истока, запада, југа,
међа светла и мрака
боље не може чуват’!
гледајте, дивите се – 1090
– нико се као ми
искрено, страсно, до краја!
помагај са свих страна
јединог оног правог
у ништавило пасти! 1095
већ као браћа сва
у братовљевој руци
“Овај, бре, већи доби!”
да онај, наводно већи,
а онда видите, авај: 1100
те поново из блата
онако, укаљан сав.
снажнији, бољи од вас
снуждено збијате се
к’о заједно смо јачи 1105
ко пруже из оне приче
а онда наново све!

ГРИВАС:

Мудро си зборио краљу
али сад је пред нама
припремити хекатомбу
није нимало лако
што сам ја стручњак за то...

крилате ројио речи,
преозбиљан задатак –
исправно, баш како ваља,. 1110
ал’ срећа је Адрасте твоја

АДРАСТ:

Е, доста ми је и тебе
Као да досад нисам
жртве подносио разне

и твоје братије дрске.
свим боговима скоро
ал’ заборавих то намах. 1115

и једино ти си кадар Ни речце Гривасе више већ ове браће луде да ме залуде више, Бежите, губ'те се сви тако ми небеског Зевса	послове извршит свете. к'о да ми довољно није и још ми требају глумци да ми помуте разум. никога нећу да видим, . . . 1120 смучили ми се све!
--	--

ХОР: Слава ти велики краљу
славна су дела твоја... славно је име твоје

АДРАСТ:
Ко вам је дао реч луде, распусне жене?

ХОР.: Позив зачусмо твој
"Тако ми небеског Зевса" заправо лозинку ону . . . 1125
и почесмо са виком.

АДРАСТ:
Добро, почеле сте, ал' сад готово! Разлаз!
Шта то зурите још, нестаните сад одмах.
Јер ако шчепам вас ја!!...

Адрасиј извлачи дући мач, а хор, као кокошке, бежи унезверено.

АДРАСТ:
Најзад и нешто мира да мало одахнем душом. . . 1130
У приликама оваквим увек је најбоље лећи.
у сну савет ћу добит од неког бесмртног бога.

Сцена ојустје цела, Адрасиј осјаде сам и задовољно хукну онако са олакшањем. Адрасиј леже у лежаљку и захрка. Лишће пада на њега и њрекрива га. Чује се њој славуја. На сцену сјуија Полиоркеи ѡраћен Антијгоном и Амфиарајем.

АНТИГОНА:
Зашто је пусто овако никога овде нема
само се чује славуј и неки вепар што хрче.

ПОЛИОРКЕТ:
(Исукавши мач)
Да л' добро чују ми уши ти "вепар" девојко рече . . 1135
баш ми се пријело јакo неко печење друго
не козе и овце само, ово је право решење:
славуј надевен вепром ил' обрнуто можда?

АНТИГОНА:
Та нећеш појести ваљда несрећног тог славуја?
упознах те већ добро – ти си заиста чудак . . . 1140

- ил' ипак граница нека
вепар за јело јесте
- ПОЛИОРКЕТ:
Ако сам херој прави,
границе померат' морам
Не веле мудраци залуд:
који свакога часа
на земљи ил' свету идеја
Овом славују што хрче с
- АДРАСТ:
(Искаче из лежалеке и оштреса лииће)
Силни, бесмртни, боже,
за јело укусан нисам
погледај онај хор
оне су хрскаве, слатке –
- АМФИАРАОС:
А ја сам, ето ономад,
пророковао сам тада
на жртвенику црном
знаш ону поучну причу –
- АДРАСТ:
Твој се помрачи ум
та нећеш ли ваљда
то светогрђе је страшно!
- АМФИАРАОС:
Зар светогрђе је мање
и то не обичног неког
већ једног пророка славног,
- АНТИГОНА:
Мени је збиља свеједно
да ли свештеник краља
ал' нипошто славуја!!
- ПОЛИОРКЕТ:
Ви полудесте сви!
славуја, пророка, краља
то збиља и важно није –
и све те чудне дилеме –
- На Полиоркејшов њокреј њебански и арђејски рајници, као један, везују
све набројане – једино им славуј њобеже!*
- ПОЛИОРКЕТ:
Кога ли ћу то прво
редослед, најбољи,
- увек постојат мора:
а славуј за слушање!
- а ваљда доказах то
је л' то је опис мог посла!
херој је само онај 1145
границе старе руши
и нове законе ствара.
ад ћу заврнут' шију?
- матор сам, жилав много,
нађи некога млађег 1150
препун девица сласних
к'о створене за жртву.
- био мекан к'о душа!
још док сам лежао спутан
да тебе снаћи ће исто 1155
“причу о копању рупе”?
- од оног силног страха
свога појести краља –
То Зевсов изазваће гнев!
- овог' војсковођу појест, . . . 1160
војничину тупог
Фебовог свештеника!
- ко ће појести кога
ил' обрнуто можда
. 1165
- Ко ће сад јести кога
или чак жену моју
да вам прекратиим муке
прождраћу вас сад све!!
- да испечем и мезнем 1170
изгледа био би овај:

прво птичицу малу сласан залогај биће то, за почетак, је доста пророка ждери и краља	а потом женицу милу сочан, хрскав и млад а нек другови моји за њих је довољно то. 1175
---	---

Улазе Момос, Гривас и Крезос њраћени хором.

МОМОС:

Једна нам птичица рече, гозба се припрема славна јер без савета мога ја саветујем овако: натаћи одмах на ражањ, мосхатним белим вином Жена је видим овде да л' је то можда она	мало пре прху из грма, те ето дотрчах овде успешна бити неће птицу и жену ову на тихој пећи ватри 1180 уредно преливати. ал' птичице нема која ми дојави све.
---	--

ПОЛИОРКЕТ:

Мани се птичице сада, краља и пророка оног,	али како припремит' то сада мене брине! 1185
--	---

МОМОС:

Што се стараца тиче са корењима разним Прву пролити воду да не би касније, стално,	њих дуго кувати треба и зачинима јаким. као кад кува се боб смрадни пуштали ветар.
---	---

ПОЛИОРКЕТ:

Није заиста ред на овом тебанском пољу и браћу позове ону – Застани гласниче, почуј! донесу довољно вина за неке посебне госте, још од сахране оца,	да се гостимо сами. 1190 нека отрчи гласник за све довољно биће Нек Едипова деца оног што скривеног држе које преоста њима 1195 знам да га имају још!
---	---

Гласник ојрча.

ПОЛИОРКЕТ:

Сада када смо сами досадно бити је краљ кад прождеремо све јер ми мисао моћна,	ја вам признати морам, макар уз краљицу младу одосмо опет на пут ономад док бејаш краљ . . . 1200
---	--

Кадмовог тврдог града, из ових ћемо стопа да јој вратимо руно Велики поход биће	из хитрог изроји мозга: кренути ка Колхиди кога украде Јасон. антиаргонаутски, славни!
ХОР: Слава ти јуначе митски! Славне ти замисли мудре!	Славни је име твоје! 1205 Славна су дела твоја!
ГРИВАС: (<i>Шајуће Полиоркеју у уво</i>) А што се гозбе тиче Нећемо прождрати ове	верујем да се шалиш? то ипак људско је месо?
ПОЛИОРКЕТ: (<i>И он шајуће</i>) Наравно да се шалим – да никад им не падне на ум Ох, гле, гласник нам стиже,	само их уплашит' желим да без разлога гину. . . . 1210 какве ли вести носи?
ДРУГИ ГЛАСНИК: (<i>Ујрчавајући задихано</i>) Ево их стижу одмах стотину терајућ' брава моле те: поштеди живот А што се Адраста тиче слободно их испеци	синови Едипа једног за хекатомбу богу сестрице њихове миле. и оног пророка лудог . . . 1215 боље заслужили нису!
<i>Дојрчавају задихана браћа.</i>	
ЕТОКЛЕ и ПОЛИНИК: (<i>У исјићу глас</i>) У задњи стигосмо час	сестру да спасемо нашу!
МОМОС: Сестру, а коју сестру Ми већ појесмо њу	зар мислите печење? а сада на реду сте ви.
<i>На Момосов смешан знак рајници везују браћу.</i>	
ЕТОКЛЕ и ПОЛИНИК: (<i>У један глас</i>) Нек' нас снађе сад та грамзиви много смо били Сад, кад Антигоне нема,	сурова судба печења 1220 боље и није за нас. сувишни смо и ми.
ПОЛИОРКЕТ: То сам желео чути – и у памет се дајте: свађат се око трона	слободни сте сад сви никада немојте више иако истина јесте 1225

да на каменитој земљи	престола краљевских има
мање од разне браће	ал' ипак није баш вредно
клати се око њих –	живот је пречи ваљда?

На Полиоркејов знак рајници одвезују све.

МОМОС:

И шта рећи на крају:	Нека започне гозба!
----------------------	---------------------

У шом шренујку уз ѓрмљавину ѡјављује се Боѓ-Дуѓонѓ на сунчаним колима.

БОГ ДУГОНГ:

Зар помислите бедни	да једете без мене? 1230
Брзо ми створите места	крај Полиокрета брата!

Боѓ Дуѓонѓ седа за ѡрјезу и зајочиње ѓозба. Све крѓка и ѡуши се и лију се ѡшѓоци вина.

БОГ ДУГОНГ:

Видите поземљари	како је лепо када
помоћ са неба вам дође	кад бисте сами могли
појест' и попит' све	са ове трпезе сјајне?
А хор овај шта чека	нек и он с нама седне! . . . 1235

* * *

Весела ѓозба се окончава и хероји из друѓѓ миѓа одлазе.

АНТНТИГОНА:

Отишо ми је муж	на Аргонаутски поход
да оно златно руно	у даљну Колхиду врати.
Шта ћу сад без њега?	Шта ће се сада збити?

ЕТЕОКЛЕ:

Та зар није све јасно –	све ће бити к'о пре!
ја ћу, као до сада,	Кадмовим краљеват' градом 1240
а брат ми Полиник	опседати у јаловој жељи
на мој да седне трон	а пошто нема јунака
из оног другог мита	биће што бити мора:
на јачем остаће Теба,	јер ко је видео досад
то чудо невиђено	да разум надвлада бес . . . 1245
да се на једном трону	два складно смењују брата –
– Тебом ће владати један,	а тај, тај бићу ја!
Кољимо се до смрти!!!	

Арѓејски и ѡебански хѡйлиѓи наваљују једни на друѓе рушећи ѡрјезу. Анѓиѓѓона сѓѓоји зѓрануѓа. Адрасѓи бежи и сви јунаци, осим њеѓа, ѓину. Осѓјају само браћа која круже један око друѓѓ исуканих мачева.

ПОЛИНИК:

Добро си рекао брате	Тебом ће владати један
А тај, тај бићу ја	путуј Етеокле за Хад! . . . 1250

Полиник се баца на Еџокла који вешиџо измиче и ѓробада мачем ѓруди браџа који се руџи на земљу, коџрца и наџло умири. Поџом му Еџокле ѓрилази да би скинуо скуџоцени оклој али ѓоследњом снаџом Полиник му забада мач одоздо у меџицу наџичуџи Еџокла као на ражањ. Обоџица су мрџиви

АНТИГОНА:

<p>Ето сад сви су мртви Ниси ни требао доџи само си улио наде ал' добро рече Етеокле: да разум надвлада бес, Ал' сад је готово све – Па ипак, верујем чврсто овај окончат' мит сунчани, правичан, мудар а ја ћу сахранит ове у заједничкој локви Кад већ умели нису заједно скупа буду на тебанскоме трону остати загрљени Нека у истој раци ко ће краљеват Тебом Али девојке знајте да чекам наставак тужни о Брзог ми дајте коња! у сусрет судбини новој у оном што настаје сад – суманут, зао, крвав, сконча' макар овако,</p>	<p>к'о што речено беше. Полиоркете дични да ће надвладат разум “Ко је то видео досад већ – кољимо се до смрти”!. 1255 свуда пустош и рат! да ће се једног дана и да ће настати нови без клања, крви и ватре што загрљени леже 1260 румене, вреле крви. да док су живи били загрљени к'о браћа онда ће макар мртви у заједничком гробу. . . . 1265 вечни сад сневају сан са Едиповог трона. нећу остати сада вога мита старог! За Полиркетом хитам 1270 у новом срећнијем миту¹⁶ смучи ми се већ овај и добро што се најзад макар се свршило све! на нужни оконча начин – 1275 стари још јак је мит, ка новом управо хрли. све тише, тише и тише. живет' у оном старом – да нови оживи мит! 1280</p>
---	--

ХОР: Тако се представа ова
друкчије могло није –
ал' Антигона ето
Топот се чује коња,
А ви немојте више
– за Антигоном брзо

КРАЈ

¹⁶ У трећој драми *Тебанске ѓрилоџије* Едуарда Дајча, *Анџиџони на Тавриди* описан је “Антиаргонаутски поход” наших јунака.